

« Ik ben de Verrijzenis en het Leven.
Wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij
gestorven.
En wie leeft en in Mij gelooft zal niet sterven
in eeuwigheid ». (Jo. II, 35)

DANKBAAR GEDENKEN WIJ
IN ONZE GEBEDEN
MEVROUW

María SURDIACOURT

weduwe van de Heer Louis BLOMMAERT

geboren te Nederbrakel op 18 januari 1896, en
godvruchtig overleden in de Sint Franciscuskliniek
te Oprakel - Brakel, op 25 juli 1980, gesterkt
door de sacramenten en de gebeden van de
Lid van de H. Hartbond Kerk en Wereld en ar-
dere godvruchtige genootschappen.
H. Kerk.

Zoals mensen in deze verlofperiode rust nemen
na een jaar werken, zo is moeder nu rustig en
zacht de eeuwige rust ingegaan bij God, na een
zeer actief leven en een moedig gedragen levens-
einde. De gedachte daarbij aan de onderlinge lief-
de en de jarenlange hulp en geborgenheid die wij
moeder mochten betonen, blijft in onze herinnering
aan haar als de schoonste en zoetste troost.

In stille eenvoud en volhardende plichtsbetrach-
ting heeft zij haar leven geheiligd. In haar huisge-
zin was zij werkzaam, bekommerd en bezorgd om
alles. Na het al te vroegtijdig afsterven van vader
zaliger, heeft zij vollediger nog zich ingezet en be-
roepswerk verricht om de lasten van haar gezin te
dragen en een goede christelijke opvoeding aan
haar geliefde kinderen te bezorgen. Zij was in
waarheid de sterke en wijze vrouw en moeder die
alle schatten te boven gaat.

Nu leeft er binnen ons, dieper dan de pijn om

het afscheid, de stille rijke vreugde om deze on-
vergetelijke vrouw die ons bestaan geadeld heeft
en christelijk beziel. Onuitwisbaar staat haar
beeltenis getekend in ons hart. Een leven lang
zullen haar geliefde kinderen en kleinkinderen
zich inspireren aan dat beeld dat taal en teken
was van zoveel goedheid en vriendelijkheid, zo-
veel gediensigheid en zorg. Niet enkel wist zij
moedig te lijden, zij wist ook moedig te leven.
Nooit week uit haar oog het licht van een fijne
glimlach, een vonkje van geluk en optimisme.
Dat is het geheim voor de sympathie, genegenheid
en waardering die zij bij velen mocht ervaren. Zij
bezat de zeldzame kunst anderen te laten delen
in haar geluk. Voor dit alles vond zij steun en
kracht bij de Heer : in gebed en in veelvuldig
meevieren van de eucharistie.

Na volbrachte taak is moeder nu te ruste ge-
gaan, tevreden, verzoend met leven en sterven.
Haar vrome handen, die zoveel goedheid hebben
uitgestrooid hebben we vol piëteit gevouwen nu
tot vrede.

Geliefde Moeder, uw kinderen en uw kleinkinde-
ren danken u, naast God, om al de weldaden van
hun leven. Zij waren niet alleen samen verenigd
en biddend rond uw sterfbed, doch zij vergeten u
niet in hun dagelijkse gebeden en eucharistievie-
ringen. Dankbaar zullen zij u aanbevelen aan de
goddelijke barmhartigheid.

Maria, heilige patrones en hulp der christenen,
bid voor ons.

Heer en Mevrouw Herman en Marie-Louise Allaer-
Blommaert,

Heer en Mevrouw Eugène en Margareta Coessens-
Blommaert,

De aanverwante families,

danken U

voor de gebeden en deelneming
in hun diepe rouw.